מאן מנא דכו מיני דמימלך עליה יז) תרי מיני טויין • כגון כבד וכבר מכבעה"ב טוה לבלוחו להביאה בבר הבליח נמלך בו אם חפץ בכבד מביאה אבל בלא נמלך לא היה מביאה יח) והכא דאמר בעה"ב הבא בבר והביאה כבד הבן במתני' לא עבה שליחותו מ"ב תרי מיני טויין מ"ר מסורת דלא כר"ע דהבגף' הטדר מן הירק (תרי"מ.)[הטדר מן הירק]מוחר בדלועין דקסברי רבנן דדלועין לאו ירק הוא ור"ע אוסר יט) דקסבר ירק הוא והתם מפרש פלוגתייהו אמרו לו לר"ע והלא אדם אומר לשלוחו קח לי ירק והוא אומר לא מצאתי אלא דלועין פירוש אלמא מילתא אחריתא הוא דלא היה ירק אמאי מהדר שליח לא מצאתי אלא דלועין לא היה לו להמלך אלא היה לו ליקח מיד דקא סברי רבנן דכל מילתא דמימלך עליה הבליח הרי מילי טויין אמר להו "כן דברי פירוש הביב להם ר"ע כן דברתם כלומר משם אמי מביא ראיה לדברי כלום אומר לא מצאתי אלא קטנית בתמיה כלומר וכי מביב להם כך ואמה לוט מביב להם אלא לפי שאין זה מנהג העולם שאם שלח אדם מין אחד אין מביאין לו על מין אחר אלא שהדלועין בכלל ירק הן ואין הקטנית בכלל ירק פירוש הרי לך על כרחך *לפיכך מביב לו לא מצאתי אלא דלועין לפי שהדלועין בכלל ירק ואינו מביב לו קיטנית לפי שאינו בכלל ירק אלמא קסבר ר"ע דמידי דאימלך עליה בליח נמי לא הוי תרי מילי ות"ב מתני' אתיא דלא כוותיה: **אביי** אמר אפילו תימא ר"ע מי לא בעי לאימלוכי • פירוש כיון שלא נמלך והביאה כבד שלא טוה כ) שיטה מדעה בעה"ב הלכך נבי מעילה לא עבה שליחותו:

קרביים ולא בבר נינהו • *ונפקא מינה שאם לא היו ראויים ואוכליהן לא בר אינם פירוש האוכלן אינו מבני אדם פ):

ביומא דכיבין ליה עיניה עסקינן • דלא אכיל דגים והא דאמר פ' הטדר מן הירק (נ"ז שם:) נוטה אמת לגיעה אתם פריך ליה ומשני כאן בתחלת אוכלא כאן בב) בבולה אוכלא ים מפרסים תחלת מולי העין ויש מפרסים אוכלא בבולה כלומר כאן שהגיעם]*בתחלת הבעודה כאן שבאים בה) בבולה הבעודה: **ש"מ** מוסיף על שליחותו הוי [שליח]• בכתובות פ' אלמנה ריוונית (דף נח:) אינה הך בגיעה והכי איתא אינבעיא לה אמר לשלוח זבין לי איתכא ואזל וזבן טרא מאי מוסיף על דבריו הוי ואיתכא מיתא קנה לו דלמא מעביר על דבריו הוי ואיתכא נמי לא קבי וה"ג במתני' כי אמר לשלוחו תן לפם אחד והוא אומר עלו שתים לו בהבית דכתובות הוי מעביר על דבריו *הכא הוה לן למימר לא עבה שליחותו הבי בכתובות (נ"ז שם) מייתי לה להבית דהכא א"ר שמא *דאמר שליח מדעתי פ) פירש לפם הראשון לדעת בעה"ב לאחר לוחי והבאים מדעתו ואם נעלו שלא בתוכת בעה"ב והבאים בכתוכת שליחות הבליח וכ' לדעתם *וכן פירשו בעולתן מהו דתימא עבר שליח שליחותיה דבעה"ב פירוש אפילו כי אמר כ) מדעתיה קמ"ל: אמר

הכא אמאי מעל בעה"ב הא לא עבה כו' ל"ק

דאמר שליח מוכל מ' מדעתו פי' לפם כו' ובבאים מדעתי כו' ל"ק ובכתובות כתבו דמה שהן טעלין מדעתן מ"ל לפרש דוחלי הן טעלין מדעתן ומ"ש

טן אמת לגיעה הוי *בתחלת יד) עיגה בבתחלתן הגיעים לכתוב אבל בסוף אוכלא קבי לא דגים: אמנם מינה מוסיף על דבריו הוי [שליח] • מדקתני טלן מעלו דמשמע דבעל הבית נמי מעל מכלל דבגירה ליה להגה דמתני' הבליח לא עבר שליחותו דבעה"ב מו) אלמא משיף על דבריו הוא דהוי דלו הוי שבר שליחותו לא היה הבעה"ב מועל אלא ודאי מוסיף על שליחותו הוא ותפשוט מהכא הא דמיבעיא לן במסכת כתובות (דף נח:) הלי מאן דאמר לשלוחיה דזבין ליה טרא שהוא פי שנים מי אמרינן מוסיף על דבריו של משלח הוי ולא עבר שליח שליחותיה *וקבי מז) (שליח טליה טרא) לו שבר על דבריו הוי ולא קבה הלוקח טלם: אמר רב ששת • מהכא לא היפשוט דהכא הייטו טעמא דבעל הבית נמי מעל משום דאמר שליח מדעתו דהכי אמר שליחא לאורחים טלו לכם שתי חתיכות *האחד מדעתו של בעל הבית ואחד מדעתי ואחד נקטו מדעתן דהכא ולאו מוסיף הוי ואיהבבידא שליחותיה ולכך מעל וכי תימא (לו הכי) הא פטיעה דבעל הבית מעל: מהו

מ"ר מ"ל

מ"ר מ"ל

שיטה מקובצת

ל) אמר רב הסדא שתני' דלא כר"ע דאי כר"ע סבל בעה"ב דשליחותיה קא עביד תיסא דלמא לענין סלקות סרדה ר"ע אפילו לענין נדרים דאינו לוקה ואי"כ מתוקם נמי מתניתין כר"ע דלא מעל ר"ל דאי אתיא כר"ע א"כ לא לסעול השליח כיון דסמסקא ליה ובמתני' קתני השליח מעל. תוס': כ) חיבות ובדרים וכ־נבים נמחק: ג) הוי אמר תיבת שליח נמחק ד) שליח מ"א מלו מדעת ס"ב כו': ה) וכמי היא: ז) כר"ע דמי לא תיבת נמי נמחק: ז) מש"ה מותר בבשר הדגים משום: ח) ביום נדר אבל: ט) נדר לכן מותר בדגים הס"ד: י) ניכול מירושא הבי תיבת משום נמחק: יא) שליח שנשתהה בשלח: יב) להבי אמר תיבת איטו נמחק: יג) עיניה שאינו אוכל תיבת שהוא נמחק: יד) בתחלת אוכלא כשמתחילים: טו) אלא מוסיף תיבת אלמא נמחק: טז) וקנה סיהא הלוקח אי עובר על דבריו הוא ולוקח נמי לא קנה וקנה שליח מ"ביבה אי עד מה"ל נרשם בה"ל: יז) עליה כלומר דבר שהוא מן הסתם לא משמע שיהיה בתוך הכלל ולא מוצא מן הכלל שהשליח צריך לימלך ולישאל עליו אם אתה רוצה אם לאו תרי: יח) מביא ובמתני' דאמר תיבת הכא נמחק: יט) אמר כרפמרש בפרק כל הבשר דקסבר: כ) צוה בעה"ב א"כ שינה: כא) אדם ובא מעשה לפני ריב"א בקורקבן של תרנגולת בגילה שנתערב באחרות ואמר ריב"א צ"ל דבמל דלא הוי דבר עשוי להתכבד לפני האורחים דאיתא הכא דהאוכלן לאו בר אינש ומהאי טעמא אסרינן דסבוחת כבש של פריפה שנתערבה באחרות דבמילה כתוב דאין זה דבר העשוי להתכבד לפני האורחים כראסרינן הכא דהאוכלן לאו בר אינש: כב) כאן בסוף אוכלא: תיבת בבולה נמחק: כג) שהדגים באים בתחלת: כד) בסוף הבעודה: תיבת בבולה נמחק: כה) שליחותו ולמה מעל והתם: כו) פירוש כשפירש להם הראשון: כז) אמר מדעתי קמ"ל אות ה' נמחק:

הכא

דגדר הכי נדר בכל בשר דדגים ליה לאוכל הכא יומא נדר אבל דגים כיון דלא חזו לאוכל ביום הקוה וראי לא נדר מינה להבי מותר בדגים: אי הבי • אמאי אסור בעופות א"כ ציפרא נמי ניכול דאמר שמואל דמסוכר ואכיל ציפרא אלמא לא אכיל בהכא יומא ולא נדר מינה: בשר סליח • שנשתהא בשלח ב' ימים ולילה אחד אין משיב נפש: אלא אמר רב פפא • הגודר מן הבשר ביומא דכייבין ליה עייניה דלא אכיל דגים אבל כל מין בשר אכיל הלכך נאסר בכל בשר ושותר בדגים ושיטגך דדגין קשין לכאב הגין ר"ן פס"ך ע"ז כלומר דג מסמא בהסכת כתובות בפרק אלמנה נוטות אי מוסיף על דבריו הוי אי מעביר על דבריו תשאם מהבא דמוסיף על דבריו הוי מדקתני דכולם מעלו דמשמע דבעל הבית אלא מוסיף על דבריו הוי: אמר רב ששת • מהא לא תפשום והבא הוינו מעמא דבעל הבית מעל משום דאמר לה שליח לאורחים הבי שתי החיבות דאמינא לכו ליטל הדא מנייהו מדעתו של בעה"ב הדא ואידך מדעתי

רבינו גרשום

מעלו שכל אחד הוספ מדעתו: סאן תנא דכל מילתא דמימלך עליה שליח תרתין מילי נינהו • חבי קאמר מני מתניתין דמשמע דכל מילתא דצריך לשליחא לאומלכי עליה לשאול מבעה"ב אם ליקחו תבורת אותו שצוהו אם לאו כגון שאם צוהו בעה"ב ליקח בשר מן השוק ולא מצא אלא כבר או ראש דהשתא צריך לחזור אצלו ולשאולו אם יקחנו אם לאו אע"ג דכולו מין בשר הוא כיון דמימלך עליה תרי מילי נינהו דבמתניתין נמי הבי משמע דתרי מילי נינהו מדקתני השליח מעל דאי הדא מילתא נינהו שליח אמאי מעל הוא קא עביד שליחותו של בעה"ב אלא מדקאמר מעל אלמא דתרי מילי נינהו ומני היא: אמר רב הסדא דלא כר' עקיבא דתנן הגודר מן הירק מותר בדילועין ור"ע אומר • דקסבר מפין אחד הן אמרו לו לר"ע והלא אומר אדם לשלוחו קח לי ירק והוא בא ואומר לא מצאתי אלא דילועין אלמא כיון דמימלך מידי אחרינא הוא אמר להם והוא הדבר מסנו אני לפר דאע"ג דמימלך דתדא מילתא היא שכלום הוא אומר תבורת ירק לא מצאתי אלא קטנית אלא כיון שאומר לא מצאתי אלא דלועין מלמד שהדלועין בכלל ירק הן ואע"ג דמימלך עליהו שליח הדא סלתא נינהו: אפילו תימא מתניתין ר"ע • והיינו מעמא דמעל כי נתן לתן כבר מפני שנתן להן מדעתו דמי לא בעי אימלוכי בבעה"ב אתן להן כבר או לא וכיון דלא אימלך משום הבי מעל השליח ולאו משום הבי מעל דקאמרת דתרי נינהו אלא לעולם תדא מילתא הוא אלא מש"ה מעל דאיבעי ליה לאימלוכי כראמרן: סאן תנא דפליג דר"ע • דמביאה ליה דכל מידי דמימלך עליה שליחא תרי מילי נינהו דשב"ג הוא: דתנן הגודר מן הבשר דשב"ג מתיר בראש ובגלים ובכבד ובקנה • אלמא דקסבר תרי מילי נינהו: קרביין לאו בשר ואוכליהן לאו בר אנש • כפסר כל האוכלן בפקום בשר שאם יכול לקנות מן שאר בשר בזוז בשקל וקנה סקרביים ומניח הבשר (וקנה הקרביים) לאו אנש הוא ובכל דשרו אצל כל אדם • ולת"ק מ"ש בבשר עופות דאסר מפי מבשר דגים: א"ר פפא • היינו מעמא משום דבינם הקוה עסקינן דגדר הכי נדר בכל בשר דדגים ליה לאוכל הכא יומא נדר אבל דגים כיון דלא חזו לאוכל ביום הקוה וראי לא נדר מינה להבי מותר בדגים: אי הבי • אמאי אסור בעופות א"כ ציפרא נמי ניכול דאמר שמואל דמסוכר ואכיל ציפרא אלמא לא אכיל בהכא יומא ולא נדר מינה: בשר סליח • שנשתהא בשלח ב' ימים ולילה אחד אין משיב נפש: אלא אמר רב פפא • הגודר מן הבשר ביומא דכייבין ליה עייניה דלא אכיל דגים אבל כל מין בשר אכיל הלכך נאסר בכל בשר ושותר בדגים ושיטגך דדגין קשין לכאב הגין ר"ן פס"ך ע"ז כלומר דג מסמא בהסכת כתובות בפרק אלמנה נוטות אי מוסיף על דבריו הוי אי מעביר על דבריו תשאם מהבא דמוסיף על דבריו הוי מדקתני דכולם מעלו דמשמע דבעל הבית אלא מוסיף על דבריו הוי: אמר רב ששת • מהא לא תפשום והבא הוינו מעמא דבעל הבית מעל משום דאמר לה שליח לאורחים הבי שתי החיבות דאמינא לכו ליטל הדא מנייהו מדעתו של בעה"ב הדא ואידך מדעתי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com